

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

ธรรมเครื่องเบิกทาง

โกป่าเรามันเป็นโกบ้านร้อยเปอร์เซ็นต์แล้วเดี๋ยวนี้ ดูซิโกป่าเป็นโกบ้านเห็นไหม ยัวะยัย ๆ นี่ละอำนาจของธรรม อยู่ที่ไหนเย็นหมด คิดดูซิโกป่า แต่ก่อนโกป่าร้อยเปอร์เซ็นต์นะ อยู่ทางโน้นพวกหนึ่ง ๆ มาสร้างวัดที่แรกมีสองพวก ยกพวกตีกัน ได้ยินเสียงทางนี้ขึ้นมาตีทางนี้ ได้ยินเสียงทางโน้นขึ้นไปตีทางโน้น ครั้นต่อมานี่ค่อยกระจายออก ๆ เดี่ยวนี้เต็มวัดเลยไม่ทราบจะตีตัวไหน ๆ ชนกันอีกทีก็ เสียงลั่น แล้วเขาเอาโกบ้านมาโยนเข้านี้อีกผสมกันอีก จนไม่ทราบบ้านทราบป่าละ

ที่มากอยู่เวลานี้ก็โกป่า พวกกระรอก เต็มวัด แต่กระแตไม่ค่อยแพร่หลายเป็น ยังไงไม่รู้ละ เอามาปล่อยตั้ง ๖๐-๗๐ เห็นตัวสองตัวไม่ค่อยแพร่หลาย...กระแต มันตายหนหนึ่งแล้วโรคระบาด ตายเกือบหมดวัดเลย จากนั้นมาก็ไม่ปรากฏ ท่านอุ้นก็เอามาปล่อยอีกก็ไม่เห็นแพร่หลายนี้ อยู่บริเวณกุฏิเราก็มีอยู่ตัวหนึ่ง ช้างในก็เห็นตัวหนึ่ง กระแตตั้ง ๖๐-๗๐ มันน่าจะมียู่ตามนี้ หรือมันออกไปข้างนอก กระแตนี่มักเที่ยวไกลนะ ออกไปข้างนอกก็เข้าห้อเขาแหละ อยู่วัดท่านอุ้นไกลเล่นเมื่อไรตั้งกิโลมันเข้าไปในบ้านเขาโน่นกระแตนะ มันออกจากวัดนี้เข้าไปในบ้านเขาโน่น ทางตั้งเป็นกิโลมันไปได้สบาย แสดงว่ามันเที่ยวไกลอยู่ มันไปหากินอยู่ในบ้านเขาโน่น เขาก็รู้ชาวบ้าน เขาก็ไม่สนใจ มันไปค้นหาของกินในบ้านในเรือนเขา นี่มันอาจจะออกไปข้างนอกอย่างว่านั่นแหละ ออกไปเท่าไรก็หมด ตายหมด กระแตไม่ค่อยเห็นผ่านสายตาเลยนะ

พวกนกเล็กนกน้อยมีเยอะ พวกนกขอดนกอะไร ที่มันเยอะจริง ๆ ก็พวกกระรอก ไร่ เต็มวัดจริง ๆ กระรอกไม่ค่อยเท่าไร พวกโกนะชชันอีกทีก็ โอ๊ย ชันเต็มวัดเลยนะ อยู่ไหนชนกันอีกทีก็ แต่ว่ากระรอกไม่ร้องนอกจากมันทักเตือนกันเวลาเหยี่ยวมา มันร้องป๊อก ๆ ๆ เตือนกัน

เมื่อวานนี้ตอนบ่าย ๆ พวกคณะแม่บ้าน ก.ร.ป.กลางมา พุดธรรมะให้ฟังเล็กน้อย ก่อนหน้านั้นเป็นพวกกระทรวงอะไรมาลื้มแล้ว อันนั้นพูดเผ็ดร้อนหน่อย มีเป็นชั้นเป็นตอน ๆ ควรเรียบก็เรียบ ควรเน้นก็เน้น ควรเฉียบขาดก็เฉียบขาด ควรเด็ด-เด็ด นี่ไม่ได้เหมือนใครนะ เข้ามาหาแต่ละคณะ ๆ นี่ไม่ได้เหมือนกันนะปฏิสันถารการต้อนรับนะ คณะนี้เป็นอย่างนี้ ๆ การต้อนรับในภริยาที่แสดงออกจะไม่เหมือนกัน ใครมาจะว่าแต่ “ดีนะหลวง ๆ “ ไม่ได้ซิ นี่ไม่ใช่หลวงปู่ดีนะหลวง จะไปดีนะหลวงอย่างนั้นไม่ได้

ใครมาควรรดู-ดูเลย มาปั๊บก็ใส่ปั๊บเลย บางทีทางนั้นยังไม่ทันยกครุทางนี้ต่อยก่อนแล้ว อย่างนั้นก็ตื่นะหลง แต่คณะตื่นะหลงมีน้อยมากนะ มีแต่มาใส่ปุ๊วะเลย ๆ เรื่อย นี่ละธรรมกับกิเลสดูกันดูอย่างนั้นละ ทางนั้นเป็นยังไงทางนั้นมายังไงใส่ปั๊บแล้ว ๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าตื่นะหลงมีน้อยมาก ตื่นะหลงมีธรรมดา ๆ ส่วนมากมีแต่ใส่ปั๊บ ๆ ลวดลายของกิเลสแบบไหนเจ้าของไม่รู้ละนั่น ยังโอ้อ้อไม่รู้ ทางนี้ตีออกให้แล้วทางนั้นยังไม่รู้ละ ทางนี้ตีกิเลสออกให้ยังไม่รู้

กิเลสเร็วขนาดนั้นแหละดูเอา รวดเร็วที่สุดไม่งั้นครอบโลกไม่ได้นะความเร็วของกิเลส เจ้าของเหมือนควายตัวหนึ่ง ๆ กิเลสอยู่บนหัวเจ้าของไม่รู้ละ กิริยาแสดงออกอะไร ๆ มีแต่กิเลสพาแสดง ๆ ทั้งนั้น เจ้าของไม่รู้ เหมือนควายตัวหนึ่ง ๆ ไม่ได้ฝึกกันเลยพวกเรากับกิเลสนะ พวกเราเหมือนควายตัวหนึ่ง กิเลสก็เหมือนคนเสีย รวดเร็วขนาดนั้น กิริยาอะไรแสดงออกจะเห็นธรรมะยับ ๆ แยะ ๆ ออกมานั้นน้อยมาก มีแต่กิเลสออกหน้า ๆ เจ้าของไม่รู้ ๆ บางทีโมโหก็ตีเอาเสียบ้าง ตีกิเลสออกให้เจ้าของยังไม่รู้ มันคันพินมันเคยพึดกับกิเลสมาสักเท่าไรแล้ว ถึงคราวพึดกับมันก็พึดบ้างซึ่งจะว่าไงมันอยู่ตรงไหน ๆ ทำไมมันเก่งนักกิเลสนี้ โห มันครอบโลกธาตุ

พูดถึงเรื่องกิเลสกับโลกนี้ทำไมจิตมันคึกคักนะ เพราะมันเคยพึดเคยเหวี่ยงกันมาเสียพอแล้ว เอาเป็นเอาตายเข้าว่า ว่ากิเลสนี้เอาตายเข้าว่าเลยนะไม่ใช่ธรรมดา เพราะฉะนั้นเราถึงบอกว่าหนักมากในชีวิตนี้ไม่มีงานใดที่จะหนักมาก สละเป็นสละตาย ยิ่งกว่างานฆ่ากิเลส งานฆ่ากิเลสนี้หนักมากจริง ๆ นะ จนไม่ลืมน่าจะนึกถึงนะ พอพูดเรื่องกิเลสนี้คึกคักทันทีเลย มันเคยพึดกัน เอาเป็นตายใส่กัน

ความฉลาดแหลมคมนี้ โถ สติปัญญาเราขนาดนี้เราจะเห็นเรื่องกิเลสขนาดนี้ ๆ มันเป็นชั้น ๆ ๆ กิเลสนะ มันหลอกคนหลอกสัตว์โลก ทั่วโลกมันเป็นชั้น ถ้าหนามันก็เป็นชั้นหนา ชั้นนี้ ๆ ๆ เป็นชั้น ๆ สุดท้ายหมดทั้งตัวเรามีแต่กิเลสแทรกอยู่ทุกเม็ดหินเม็ดทรายว่างั้นเถอะ โน่น ถึงเวลามันรู้มันนอนกันถึงได้รู้ มันมีแต่กิเลสทั้งนั้น ลากออกมานี้มีแต่กิเลสเป็นผุยเป็นผงออกมา เวลามันละเอียดยเข้าจริง ๆ มันเป็นผุยเป็นผงออกมา ส่วนใหญ่มันตีออก ๆ ๆ ขยับเข้าไปก็เป็นผุยเป็นผงออกมา สุดท้ายเต็มเม็ดหินเม็ดทรายเต็มในตัวของเราเนี่ย เวลาลากกันออกถึงได้รู้

จึงได้อัจฉรย์พระพุทธเจ้าละซิ กิเลสกล่อมอยู่ทั้งวัน เพลินอยู่กับกิเลส สัตว์เหล่านี้จะออกทางไหน มีธรรมเท่านั้น หมดโลกธาตุไม่มีอะไรมีแต่กิเลสครอบอยู่ ไม่มีอะไรที่จะมาช่วยออกได้นอกจากธรรมอย่างเดียว มีธรรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นใครมีความรักชอบในศีลในธรรม ผู้นั้นละเรียกว่าเบิกทางออกไปทีละเล็กทีละน้อย ๆ เบิกออก ๆ ถ้าไม่สนใจในอรรถในธรรมเลย ปิดตลอด ก็กับที่กัลป์ก็ปิดอยู่ตลอด จะออกได้ด้วย

ธรรมด้วยคุณงามความดีที่สร้างเท่านั้น นี่ละเป็นเครื่องค่อยเบิกออก ๆ เวลาแก่กล้าสามารถเข้าไป ที่นี้เบิกกว้างออกมันก็เห็นละซิ ค่อยเห็นทุกข์เห็นภัยในโลกในสงสารเข้าไปเรื่อย ๆ

อย่าง พระยสกุลบุตร “ที่นี้วุ่นวาย ที่นี้ขัดข้อง” เต็มแล้วนั้นนั้น อำนาจของความดีเต็มแล้ว ที่ไหนขัดข้อง อะไร ๆ ขัดข้องหมด ที่ไหนอะไร ๆ ยุ่งเหยิงวุ่นวายหมด มีไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายแต่จะคิดออกหนีอย่างเดียว พระพุทธเจ้าก็ทรงต้อนรับอย่างดี มาที่นี้ไม่วุ่นวาย ที่นี้ไม่ขัดข้อง บอกให้เข้าไปเลย เครื่องต้อนรับกัน ความดีต่อความดีรับกันแล้ว อันนี้ก็สร้างความดีไว้เต็มที่ พระพุทธเจ้าก็ศาสดาองค์เอกในเรื่องดี มาที่นี้ไม่ขัดข้องที่นี้ไม่วุ่นวาย ให้เข้าไปเลย

พวกเรามันตรงกันข้ามซิ เข้าวัดเข้าวาฟังธรรมจำศีลเจริญเมตตาภาวนาทำบุญให้ทานนี้ขัดข้อง ถ้าเรื่องกิเลสตัณหาแล้วที่นี้ไม่ขัดข้องที่นี้ไม่วุ่นวาย มันกลับเป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ ที่นี้ไม่ขัดข้องที่นี้ไม่วุ่นวาย มาเนี่ยเถิด ๆ ลงกันหมดลงหนอง หนองหม้อ เข้าใจหรือเปล่า หนองหม้อ มันเดือดพล่าน ๆ ลงหนองหม้อ ลงไปเท่าไหนก็เท่านั้นละเสร็จ ๆ ๆ

พากันสร้างนะความดี ไม่มีทางออกได้แหละ หมดสามแดนโลกธาตุเป็นเรื่องของกิเลสทั้งหมด เป็นสมบัติของกิเลส สมบัติของธรรมต้องหนีอันนี้ เข้าทำลายอันนี้ทำลายกัจจกรให้สัตว์ทั้งหลายออกได้ ๆ ด้วยการสร้างความดีของตนอย่างอื่นไม่มี มีบุญมีกุศลคือความดีนี้อย่างเดียวเท่านั้น ที่ค่อยเบิกออกได้ ๆ ถึงออกไม่ได้ที่อยู่ของผู้มีความดีนั้นยังต่างกันอีกกับผู้ที่มีเนื้อลุ่มตัวตลอดไป

ที่นี้จะให้พร